

Pacific Herold.

卷 25

Tacoma to Portland, Wash., 119 &c. 11 pt., 19 November, 1915

卷之三

"In St. Peter's Zoo."

Abbildung eines i. S. Z. Bismarck
Stern, Saarbr., Voigt County,
Minn., of Pastor W.
C. Sammler.

Maer jeg saa taffle for Indsættelsen til at bringe en Hilsen til denne
Forsamling. Maer jeg har gjort
mig til Indstøtten for Etholdssagen,
saar er det ikke for at funne Heleste
om fra Sted til andet for at tale
denne Sog. Vi lægger et Ord ind
for denne Sog heretil min Heds-
gerning. Maer den tager Ordet i
denne Sog, saar er det ikke jævnt jeg
anfør denne Sog som det eneste Sog
i Livet. Den er dog fundamenteel.
Heller ikke er den et Døster af et uroligt
Evangelium. Den har sine Træsler
og Retter jævnt sat ind til stiftte
Hjerteædder. Hæld det er en Kri-
istlig Håndværk er den også en stiftet
Tjeners Sog.

Witboldsmaen er en feittelig som
fundelig af Hart Dongens. Det er
et fog mod Vad til alle Mord og
Morder. Det er en Dag, som frø-
ver alle dene Unner, din heile Ar-
beidsfrukt, din fulle Offerville, og
alle mindst dinne Korbonner. Det er
en Dag, som teller under rett Maen,
John Stelli Northome. Det er en
Dag, som gører frem leende til
Toler, thi den er Troen ved Na-
jels og iis Ret. Det er en Dag, som
alle fulmer bog Bortidhundret, hen
leper i Preutidhundret og den lige
for Fremtidhundret. Det er en
Dag, som koerner ind i sine Ræller
Mord og Morder med udrenede
og helligede Kidehuler. Det er en
Dag, som alle kælles ved Morter,
den vokser sig alidt stædere, den
horder Rumten Maer. Det er en
stor Dag. Den griller paa og er
voldet id af et Mannesles Unfored
og den Holer van Gud, som nu be-
te Kværd. Det er en Dag, som
all intet for sig selv, den lægger alt
paa Broderherlighedens Alter. Al-
drig før har den vært Frobringørs
noeg sterre, aldriig før har den
Særligste været rasee end Dog
Witboldsen og Sibboldsvenne Rem-
pler alle lettelig kænner som Dag
numme. Det er vellingende Dæder
numme.

West foodi set et fan flir en. Tø

letter den store grom til os alle.
Særlige fulder Det fine Rørt til os
angre, vi i var Skastebinsfrørt, vi i
corp Vise Mission. Den appellerer
dit jordvin til os Hage, som har dei
melle af voet Læv og Vistbarbebe for-

an os. Den komme til os, som Hal-
tage og nægte med Arven fra Ha-
bene, i al sin Størhed. Vi læser i
en betydnig Tid, i en heldig Tid, da
Hertiden Gud harret sin fuldmæde
Brugt. Vi veles i Tidens Verstskoal
med sine Rettligheder og sine For-
pligtelser, med sine Glæder og Opre-
gter. Da rigere vi udslidet, ja fine-
re, evnede udslidet vort bedelige Ide-
al blir, desto klarere ser vi vor
Plads i Livet, desto sungerer Mir-
vort Hjerte overfor Elegien, og
helle Hærcene blir vor Tro på at
væve sig den Dag af arbejdet for og
flammer fort. Da har vi føle Drøg-
den af vort Irritende Kæde overboe-
Rørla- og Freudentagsregnen. Det
giver os at Hovedsædet hentes bæret
blant os. Det giveler, at vi fælles
Bog ure Høg til Skæbreh og Værel-
hed og Deltakelse og fader et styrken-
føle helte Kæde. Der fremmer
osler voer Mænd os for denne store
Dommehåndtag. Dog bæber os en-
noget fra langt nu, at vi ikke vil kunne
le denne Leit hængere. Den Tid, da
vi skal blot fæste os til voe mæne vær-
kbi. Samtidt som der er Tid til at
fæste, er der Tid til at tale, hvor af
værtning Forpligtelje til at tale
hvemme Dag. Vi man begynde at
frempe for vor Overbeværing
hvemme Dag.

Det er en hændelse Grundhændelse
at det er Trif af Brandenborg som
fremstårer i dragen af Brandenborg.
Det er ikke saa med andre Barer, at
dragen til dem stårer ved brandenborg.
Ved Brandenborg er det ved brandenborg
som stårer dragen. Og der er
ogsaa brandenborgen ikke blot en brandenborg
i verden, men er en Kongsgård. Den
er kommet til den Malmø, og
Brandenborgen, idet efter de harpe
i den konge, langt fra er kendes i sin
fulde Straffordighed. Den Malmø
var overtaget Kongen ved et frit
kongemøde, og han bestraffede de
kongemøde han havde indstillet ved
Malmø Straffordighed, han børte
Straffen som var endet ved brandenborg
Malmø der i vores Tyskland. Men
det er spørget om hand og straff

Risbilligelse overfor disse hellige
Gudsordelde. Vand af ofteau hulde
paa Hviddelejens forgyldende Magt
overfor Gitterstøgen, og hermed tele-
nert Indbar for Støgen, som ful-
zigt Blæsken bor.

Doad der forhændelæs af Drømmeren er foret, doad der lides af de mange overgående vist vor Forestilling. Vi holdesagen her den høje Dyade at udvise vort Højskole sine for Drifts- undet i hele dets Engelelighed og Helligelighed. Afholdelsespræsidenten er bliven valgt for at dominere op imod og om muligt et uordnede et dabske redskabet og nikt forstrenget Samfundssamme. Dennevalgten eftersigdes føle af de fleste kom en af de frugteligste Valter, som herjet Mænneskelæsten. Man har her tale om et Ønde, som abstragter Euadiden, rapport tilhører Viljen, lader Omstænden, vedhænger Velstanden, forbewar Familiens og sætter faste Stempel på den kommende Slægt. Det kan vi tale om et Ønde, som står sit Danmark over Sudheden og Herbedskeften, den legemlige og andendige. Det er ikke den Fjordland, al Brandstein i lie selv er kendigt. Men jeg påminner, at Niedrigen er Syd, da derfor nærmest kørres mod denne Niedrige. Da siden at det er beredet over alle Reglementer til det medfølde, at Sejren skal have Trangen og Trængseler Niedrigen, for hvormed jeg også til den Slutning, at Sejren er Neden til Niedrigen. Men ja nuogen oprinde mig en bedre Maade

har dearet mig til at temte, temte
nøstern, og Højdedet for mit vedkommende
Næt, at jeg ikke varme gaaer
paa Aftord med min Hud og med
min Samstighed i denne Tog Det
bet blot midt blaa og fuldskindig

Tonning i denne Tid, skulde den
også i et farrevo blandt Kristne
Remeister. Men der spørges: —
Og da er han Mælrium, hvor beund-
rer det? Han jones enelig at ha-
ve fort, hvor det ender. Men jeg
kan spørge: — Hvor ofte har man
hos Jørgen et Blas, og hvor mange
Blas har man hørt, uden at der står
Mælrium? Den spørger også: —
Er det ikke den Mælrium, som lig-
ger i Hedensted, som er italder? —
Den givt den Vorstand, at mange af
dem, som fan bolle Vigrosten, har
de legemlig iste hold i Hedenstedene
dog doges født ligge nogen bladet i
den.

Hvad er det, som har valgt til
hjælde og vægten? Ja, det er Holstein
hunde, fristelige Sæn. Den er
færlig ungelsige Hjemdogtering, at
venestevigt Brug af 'stør' Deltte
hundalder Træng til højde forsvaret
Brug, hvortil tilhørende Hundevalgt.
— Vi under alle levende Delt.
Dette lydes log man fra tinget af sel-
ve Sæns Natur. Øverst du mig
for hvem dette Hundevalgt kan være
morsomt anfægtlig, for næsten jeg
kan og fremsætte Trangeten selv, for
hvem endnu næste hundom Holste-
in er en nu og alle neden overnes-
næstelig Bevæltelse til Verdenselle.

Ternæst alle de mange, som har et nederretet Gang til Træfheldighed, de mange, som naar i nærmere eller fernere hold til de syngere Tegn, de mange, hvilke Øktempler har have Indlændede i stære eller mindre Stredt. Træfheldighedspræst bliver da fort og godt dette — for egen Stald og for mit Hær. Broder Stald lader jeg her vore. I et Sandfund, som er fra gennemgangen af Træfheldigheden, har vært, man det villest være relativt mange for hvem et Brud med Nibe Klippe kan øde. Væller man ligge nær einden, for egen eller for andres Stald. Vi vil gøre ved vi at afholde de gamle Træfheldiske kryssende Raa, han skal finde god an til det alene at betjende Træf absolut ifølge behov

at være med som Stimulants høede til Sorg og Glæde.

Man taler ofte har været ont, at Drillet er en saa stærk og eindommelig Enne til at man Hjertet til at blive glæd. Ja, det er vel saa. Og dog mægtig jeg, at hal man endelig sammenligne Glæden som disse Købelsæmpler høffer noet Samfund med den Sorg, som de forvolder, da er i det mindste Jen ille i Tid om, til hvilken Side Sorgs Staden hølde. Men mere er jeg som skriften heller ikke i Tid om, at jeg har Ret til at give Klædb på Glæde, til at omfatte mig fra en Glæde til Glæde, derom jeg ved, at dette Glæde under de Forholde, i hvilke jeg lever, er til Kristeligt, at denne Glædeslidel paa Vennd i min egen elct anstrenghed fuldsted vil rinde i Sorg. Og dog er det mit overhovedende huorvoget man overværdere denne Enne til at han Hjertet til at blive glæd, og jeg mægt at man let fast undvære disse Glædeslilder inden et her stor vogn af Skar i Hjerteslummen.

Men vor Herrs Jesus Kristus dræf jo selv Vis, figer man. Da det gjorde han. Men dette, at Kristus dræf Vis i Palestina under døvende Forholde kan da vel ikke forliges os under helt anderledes Forholde til ej drifte hænde Vis og Beundervin. Vis var jo et Kærlighedsblad blandt Jøderne, og Træfseindet som holdt og som vi hænder det

er usindt og var usindt i de Vorde, hvor Vis er Købelsæt. Desuden har jeg isti gjort den Etcaring, at de jeg ud af Jesu Vis vil finde Største for sit Købelsætten overfor Købelsagen, ellers øster sundeligt Væsen af, hvad han lige eller hvad han gørbe, hvad den ville øster dræf, eller omstredes hem gil blædt. Et hært om Kærligheden, at han har en storpe næret af et Stoffe helt ligesomme, men jeg har endnu ikke blægt var, at nogen af disse Uterhæftere hæfter sundeligt paa et urhæfte sig et hænende. Og jeg ved ikke, at han nogensleddo gjør dem paa det. Hans Røft er: "Hvor dit Hjerte fremsor alt sout bevares, thi Gud udgaaer fra det?" Men viser i Træfseindet kilden til fare meget Endt og Raad og Størt, vijer i det Røden til det, som brudhæver Livet og lader Det i os, det Dø, som ethvert Menneks hæret i et Livet Gud vi alle som til os selv mægt, har vi sit Dø for vores Anfører og vor Mægt. Gud varer Sanden, der som ingen anden hæder i land i Zedekias Salmen, da han engang hørte fortelle om flere Bætterier, som hærde fundet Sted i hans Hædebygd. O, hvor uer jeg da var Gluds Rige! Det var blot en liten Ting, der holdt mig tilbage fra at blive en Skriften."

Du gør mig ikke illa, for du aldrig er voget til indenlig Velværing for din Skæls Frelse og til Raengsel efter at blive forsonet med Gud. Tag dig Tid til Gærtoufe, til andaglig Læsning af Bibelen og til Øvn."

"Død hindrer dig da mi?" spørte hans Søster venslig. "Du har sommer din Forlængelse, og din Forretning gør god. Endnu hører du Nærværdigheden af at leve paa din Skæls Frelse, og du maa viselig ille vente at saa en deligere tid end denne."

"Dog ved det, ja ved det; men jeg føler ikke længere nogen saadan Trængsel, som jeg da gjorde. Jeg vilde, som sagt, gjerne give til Engheds Kroner, om jeg hunde tan ikke de Indtryk, jeg da havde."

"Saa, og nu din ikke Ma, for du aldrig er voget til indenlig Velværing for din Skæls Frelse og til Raengsel efter at blive forsonet med Gud. Tag dig Tid til Gærtoufe, til andaglig Læsning af Bibelen og til Øvn."

"Tid! Det er netop den, jeg ikke kan befale over," sagde Broderen hærende. "Nea har juet mi haan mejet at komme paa og her allerede alfor langt været borte fra kontoret. Godmorgen!"

"Døb! Har haadt hængt hen. Den gudfrugtige Søster har målt godt ind til til voje Øjen, og Broderen, der nu var 50 år, stod med toarende øyne ved hendes andre Øjen.

En Rabo fortalte ham om hendes stillle, fulge Døb, om den Død og Glæde, der stodig rodede hos hænden paa hendes Tøgeler, såd med under de voldslomme Sætter, og det viste haab om et evig Hærlighed, hvormed ham gil Døden imade.

"Jeg skalde gærene ville give til Engheds Kroner for et saadant Haab, som him hærde," var Broderens hærlige og urolige Øvar.

"Om du vil da en Kristens Død, maa du leve en Kristens Vis," sagde Øvenen. "Du har sandeligt hævet Verden længe ust. Begynd fra nu af at hene Herren. Tu er rig, jeg ved det; din aarlige Indtægter gør op i mange Tafinder. Hold mi op med din evige Jagen ej.

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries - Hay

Feed

and Hardware

Tel. Madison 173-J 5.

Abonner paa

"Pacific Herold"

Koster bare 75c pr. Aar.

"Herold" udkommer hver Uge og bringer dig opregnelig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.

Støt Bladet ved selv at holde det og ved at saa nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herold" fra

Navn .....

Adresse .....

Gammel
Ny
Abonnent.

Arbødigst,

Navn.....

Dr. J. L. Rynning

Norsk Legge.

1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 P.M. Om
Søndagene kl. 10 a.m. Om
Tel. Main 7683. Madison 1003
Tacoma, Wash.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

Dr. Hyslin

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A.M., 2 to 4 P.M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 460
Residence 924 No. 1 St. Main 200
House calls made preferably out-
side of office hours.

Dr. C. Quevlie

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 a.m.
Mandag, Onsdag og Lørdag også
Kl. 7—8 p.m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating
Main 392-A 2293
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Anthony M. Aratson

NOESK ADVOKAT
614 5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apotek.

Ole B. Lien. Harry H. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Receptor udtyldes nulagtig.
M. 7214 1191 Tacoma Ave.
from Norway
Phone Main 664 Tacoma, Wash.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a.m. to 3 p.m.
903 Tacoma Avenue

JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN
NOSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

ter Hjelponne og træs alvorlig efter at finne træne gennem den fineste port. Hvor skal du vel vænklede for beklagere tid?"

"Jeg ved ikke, jeg ved ikke," hørte den arme Mannmonstre. "Jeg har aldrig i mit liv været tan opdaget og hørt saa meget af vortdage som mi. Du siger sandt, jeg sørger vense i Tafindbo; men siden min Strombagnen døde, har jeg været overværet med arbejde, Jon jeg næsten glemte bager under. Jeg har ikke engang tid til at tætte på forhånd alvorlige ting."

"Du dog, min Ven, hvil tid, jo al din tid er givet dig i det ene omstændigt — at du skal forberede din Øuds og saa en frelt Skif for Gudsheden. Hvad skal du da do til af enestinde denne tid efter eget Bell. Du skal ledes, kom du nu aldrig? Du er isal det gaa, naar du en gang skal gøre Regnskab for denne og enhver Guds Gave? Du mæd til du undfaldte din Forhenværelse og Ejendomslidet? Dette er alvorlige Spørgsmål, kom jeg beder dig nu se overhaa."

"De er hændelighed alvorlige, saa jeg ved, at det kun kan gives et Svar derpaa. Men jeg har hundet mine øgne bider og et ikke hånd til at hjælpe mig iste. Dette Forretningstid er ju en dyb Kræft, og jeg har ingen Hjælp til at fæmme os ved. Etal jeg nu offende mitte Kræftinger, vil jeg have alt, hvad jeg har familiet. Men jeg er dog ikke en ligeaadlig, kom du seer. Jeg ønsker virkelig, at jeg var en Kristen, og som jeg usig lagde, jeg ville gjerne give til Tafindbo Gudstjeneste, men jeg kunne ikke det. Men jeg ser, at Toget skal afgaa, og jeg måske findes mig for at nu Stationen. Det kan hæld og hjælpe mig, maar et kommer til Døren!"

Gudst 30 Kar. da en ungabel Skud med 80 Kar los paa sit Døblete. Mange Gangs i sit van hænde han varret kraftigt beslagt af Herren, men han hænde stod Guds Hånd hundt og opstod fra Omvendelse til en "beklagede" Skud. Hvorledige Tugtens Tider fra Herren havde han manet spise, men hans Hjerte forbids dog ubrædt. Hans Hjerte og alle hans Værk var gaast for ham i Graven. I disse bag bindebanen følgende mættelige Tid havde han mere eller mindre aenlændt et Skud fra Gudstjenesten ent al hænde sig til at møde sin Gud. Han havde her i sindsue træne Tider anset, at han var en Kristen, og han ofte varret viltig til at sætte en stor Træt af sit ständig voksende Marmitte, om han derved havde fundet vindre Saaligheden; men at give Gud hele sit

Hjerte, der heng saa fast ved Rigdommen, at føge højt Guds Rige og hans Rettsordighed, het hænde han aldrig gjort og aldrig forsøgt at glæde.

"Og mi muntik han forlade denne verden, uagted det vor høst alt. Vor hæde forlojet ham Hobe af Guds. Hans Høje og Vogn varfæng manges Misundelse. Hans Hus glimtede af den mest udøgste Lustus. Men hvad hjælp dette ham nu, da han befandt sig mit Grænseland? Han var i Hjelponnen en meget fattig Mand, til han var uden Håb og uden Gud. Og nu jan han, hvad han var, og hvad han havde mælt. O, om han funde være blevet bernt 50 eller 60 Kar tilbage, og havet Hjælp til at gjøre et mod Folq. Hvor gæsede han ikke hør tilbage den guldne Tid, da Guds Land var mistig bænede på sine Hjerte, da Skjæns Kærlig stod for ham, hvor det vigtigste af alt, da Sandhedens Sko gennemtrængte hans Skjæl, og Himmelten var ham saa nærl. Hvor forsvandet, at han havde stået Guds Mand imod og kong over Gang revet at oprette en "beklagede" Skud, der aldrig kom, og — nu var det for sent. Han forsvandt over til Livet, men hans Hjerte var ligesom ståmet hen, for vor Gudt kom ikke. Han havde ikke fået sin Hjælpehestet! Det lange Liv i Mannens Verden havde føjet Guds Land bort fra ham. O, hvor forsvandet het vor af de den Kubiel og Ringst, som overværelde hans virkligste Land! Den troende Kræft kom var blesen fundt til hæft Egefeng, forfægt endnu i den sidste Skud at lære hans forsvandte Skjæl til ham, der ikke børbede den døende Kræft, men alt forgavet. Hans ene og sidste Skud var: O, om jeg hænde, vidde jeg ene hundrede Tafindbo strøer for at de kom en Kræft!"

"Se dem, naar min Land er den gen i den!" sagde, derfor Gudt, da forhæder ikke endes Hjerte!"

Hjemme.

Nightmen.

Een fattig Ingling træf en Nøg i forrige Vinter og fængsle sig bort for ham over, at det gif ses dørligt. De fleste af mine Nøgsvært fra Øjebet," sagde han, "har det bedre end jeg. De er delstuerne; men jeg lider Mangl var alt."

"Et du virkelig kan fængsle?" sagde Læren. "Du har jo frih' og løff' foran mig. Denne Skud," fortalte Læren, idet han greb

sans Hånd, "er je fængsle og dørlig til arbeide. Vilde du lade den løse af for \$500?"

"Gud berare mig," sagde Inglin- gen, "hvor hunde det fulde mig ind?"

"Og dinne Time," sagde Læren, med hvilke du fuer Jon vidt omtræng i Guds Hjemme Verden, for hvormed Hjælp du vilde sælge dem? Da vilde du vel mod en Stonges Statte portfælle dinne Øren, gennem hvilke du hører Guds Ord, dinne Grevens Stemme og Janjetens Sang?"

"Rei, mit ikke," svarede Inglin- gen.

"Ri," blev Læren ved, "tag da vi over, at du er fattig, naar der har Hjelponne, Jon heller mere end al Verdens Gud?"

P. Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

DR. T. F. ROBINSON

Dentist

914-917 National Realty Bldg.
Main 1902 Tacoma, Wash.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Main 7745 Tacoma, Wash.

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Vaar man kommer fra Vesten, mæles man gjerne af en hel Det "runners," som udgiver sig for Dampskibelinien Agenter. Men Dampskibelinien Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind på Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de næste Stationer med Belt Line til Huset Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

forskeres Huus. Det var i Sandheds
gade at han inde hende. Han var
aldrig i Ghids Tek. Den og Dung.

God Mængden forrettede Pakker
Detal brakte på Kørsel og på En-
gegt.

Gud trøste de jærgende Ejendomme
og fornær kør den Glæde at kunne
de fulgt.

Seattle (Ballard).

November: Mandag. Mr. medt
henimod otti verner hos Albertsen
for at gratulere dem med fællesl-
udsættelsen. Onsdag. Alle vor fri-
dejorserne var. 3. Standard
(d. n.) gæst. Torsdag. Mr. hadde
vindesforeningens mængder pro-
gram, hvor den lovende, varat jæn-
nærlige mælt. Lukin blandt andre
værtede. Fredag. Mr. medt Ball-
ards fælleske præst for at be-
stemme om de tiloverstivne præge
efter reformationstiden og enebet
et at brenne dem til ved for fællos
i vinter. Sammønstelen nædte den
dag sit belæg andal tilfællesættende.
— 14. Mandag. Mr. var "Mænd"
mistes Venres guest. Torsdag
11., mælt. Sændagsforeningens til-
fælles for at bestale om arbejdet
og jævlelied fællesættende. Sæn-
dag. 13de, præst post. Heritad
ved den engelske gudstjeneste, hvor
for al herved uholder ful. Onsdag,
17de, vor fridejorserne mælt.
Torsdag. 18de, bode undomstreningen fra anden
døbt, henvæng var de unge fol-
ker beundræder. Onsdag. 21de, et
bæse mættene var. Mandag.
22de, mælt. Guld hos mælt. Her-
itad. 23de. 24de gæde. Onsdag.
24de, bæse bibelmin d. g. a. In-
fotrafikationen. Torsdag. 25de
holde kirketegnelsebøgholdenste
Den forrige Kirke var 20de og 21de
med mælt. mælt. mælt. Holen op
mælt. ved post. Christensen. 22de
mælt. altergang n. s. De regel-
mælt. mælt. er herunder quæstio-
nerne: Onsdag. 21de. 2. 8. 15
bibelmin. Torsdag. 21. 4 konfirman-
tene. Torsdag. 21. 10 mælt. Jen-
ningsbøgholma til julstætte. Alle
bare de, fast for fællesættende i pro-
grammet, men alle.

Beth Tacoma.

3. Immanuel Hus, No. 115
og Street St. er det Sændags-
Hole Mælt. 10 Form. 29 Præb-
len Mælt. 3.30 Ettermiddag.

Vindesforeningen mælt. Onsdag
den 21de hos Mrs. Jacobsen. 10.25
No. 16th St.

Beth Tacoma.

Gudstjeneste i den Lutheriske Kir-
ke på Warner og 62de Street Son-
days After Mælt. 7.30. Sændags-
mælt. Mælt. 10 Form.

Vindesforeningen mælt. Fredag
Mælt. 3. Eller.

Minist. Ball.

Gudstjeneste i St. Paul Kirketze
alle Sændags form. Mælt. 11.
Sændagsforeningens Mælt. 10.30 Form.

Til Portland Barnet er ind-
kødt følgende Gaver:

Mrs. Krantz, 6 Sælle Postet.
Mr. T. Værke, 6 Quarts Klæn-
ning. Mr. O. S. Storaasli. 1
Sæl. Postet. 1 Sæl. Kæler. Post.
Kærlid 1 Bagtas Kæler. Mr.
John Anderson 4 Sælle Postet. 1
Sæl. Kæler. Portland Butteron
Gildens Dame Societ. Tacoma.
Væl. 7 Qualls, en Del vænget Mælt.
og 2 Par Strømper. R. O.
Væl. Standard. Wæl. 1 Union-
mælt. 1 Skært. 2 Kæler. 1 Kærlid.
Nelson Dammen. Bræser
Wæl. B. C. Gæl. 5 Læder. 1
Gæl. 1 Par Mæltanner. Mrs.
Joseph Delgeland. 1 Par Mæltanner.
Miss Mariba Ellellon. 1 Par
Mæltanner. Old Peoples Home.
Standard. Wæl. Mrs. E. W.
Standard. Knollum. 2 Par Kæler.
1 Pæ. Mrs. C. T. Bergland. An-
to. Wæl. 2 Par Mæltanner. Gen-
eral Mælt. Claus Christer. Bellin-
ham. Wæl. 2 Pæd. Qualls. Un-
iversal. Strømper og en Del vænget
Mælt. Mæltensforeningens To-
Bellingham. Wæl. 1 Quall. 5
Par Undersæder. 2 Par Strø-
mper og en Mægtig brugte Kæder
og Etc.

Belægde var den 11de November
på Barnetjenten og hævd til med
at hæde ihænd Mælt.

Mrs. A. Gærd, Mrs. J. Tolø,
Mrs. T. F. Samuelson og Miss
Læberg.

Der hældte Støtteren i "Postst-
oold" var udvalgt B. C. G.
Dame Societ. Tacoma, for 7
Qualls, 2 Par Strømper, en Del
vænget Kæler, givet af "Benevolent".
Mægtig Taf!

Sæl. N. Gænderup.

Jævlelied, eller Lydia og Esther.

I sit Blæberkommer sad en Hader
førhjulet i Udværingen af en stor Bog.
I hans Venstre vor der Enke Knæfer,
hank alvorlunde. Dine hælle lant-
ge og forlænde paa et eneste Purist.

Da træpede der nogen udenfor
Doren. En lidet finger bænkede

hænge paa Faderens Dør, men
de bænke, bestykket i Tæper, Hæ-
ræder: Som ind! Jæn trofide den
lille Knæb paa Landen, oabude
Døren, og i Hausernet tittede ind ei-
deret fraknæret Knæb, som med
kænde Knægt hæste Faderens
Dør. Men denne mægtige ræn-
kte den lille. En stor, salig Tan-
hænde at opfolde hans Sæl. Da
kænde den lille Knæb og ræn-
kte med Knæb Stegne: Papa, har
jeg komme ind? Døren har til
Døren. Pludselig forandredes hans
alvorlige Knægt; holdende Kroft
som Knæben mod Barnet og sag-
de: Stem, min lille Døtre! Stem
til din Papa! Den lille stundte sig
i hans Arme, og suare sod han han
Faderens Sæl og sagde sine fine
Arme om hans Hals og sagde med
sin bule: Min Fine Fader ind i
Antigeti.

Lydia — han var den lille Pig —
var et velkæret Barn, som trofide
hænge paa sine Fællesteds bænde
Kæder. Gælle tidlig færdes Knæ-
ben at have ulet hos hende. Al-
tidde han spadt Barn fandt han,
noar Faderen, som han dog altid
sagde sine Kæder paa hændes
Hæde og velignede hende, pludselig
tilbægholdt det hættige Strøg og
bølle (Wæl). Senere viste sig han
var en stor Hærlæder til Antigeti,
og tilhæng et færdes end
kjært Hæmmeret Knæfænde og en
goet til at hjælpe dem, der var for-
tor, at han fandt ghe bort het lig-
te han hænde. Færdene næv-
ne dette hættige Strøg med en hæ-
ren nedbedet Hæmer og nogen sag-
ne hænde. — Den Øster også kom
tom ind i det forjættede Vand, vilde
en Lydia have Væld og luttede
i hærdt forærestning til Faderens
Sæl.

"Ja, mit Barn, du kan jo kom-
ti at være en lidet Stund hos mig
nu."

"Hæ jærdi, Lydia, den store Dog
er Vibet?"

"Ja, Lydia, det er den hættige Vi-
bel, som er os gæst af den Hæl-
genhed."

"Hæ har du læst i den hættige
Dog nu da, Lydia?"

"Jeg har læst om hærfedes Hæ-
mer Knæb har ejfæ og Hæl ejfæ
til Gott Israel; hærfedes han vil-
lig tagte det, men ejfæ hærfeler det
hærfedes han en Gang, når Tiber
er færmenn, etter Hæl føre det tilbæ-
ge til det forjættede Vand, forfæ
det ejfæ det Sæder og alvorlæder
det sin Hællaud."

Lydia, som gjennem det gamle Te-
stamentes bibeliske Skærlæ var vel-
kædt med Miracis Hæl, hælte paa
med spændt Opmerksamhæd og sag-

PARKLAND MERCANTILE COMPANY

W. J. Freedborn, Prop.

Dealers in Gen'l Merchandise
Give us a chance. We are
here to satisfy our customers.

Prøv os. Vi gjør voxt bed-
ste i at tilfredsstille voxt
Kunder.

Se ejer en House: "Papa, hvem
er ejer ejer ejer i det forjættede Vand?"

Gæber var nemlig enesten Døller
af en rig Døde som boede der i Sta-
den. Han boede gænge i Kæb-
den og Kæbdes Hæn udefor Stæ-
perten i et prægtigt Hus, der var
omgivet av Hænge, storartede Hæ-
nævne. Lydia hænde ejfæ, naar hun
var ud mod sin Fader og spækkede,
væltet ind i gængesten Jæ-
nabilitet, og glæded sig i de mæng-
fæde, ubænkable Hæmmer, som
hæn bænkede i egenste Hæl, og i
det hættige Vandsping hæn hæle
Kæbdenat. Hærlæder ved i mange
hængende fænæ glændende Træer.
Øste hænde han også hæt Øster
væltede gængem de dæmle Aller-
dier hæf hændes hæbe, alvorlige
Sæl inde fra Empreslunden En
Sæl, da han itod ved Stætten: ej
lite hænde vænre sine Dine hæt fra
Bedenes Blæsterpræst, som Gæber
hen til Vorst og valte hænde med
venlige Ord ca. énaf Blæsterpræst
hænem Gæbet. Da han Lydia
for fæste Vand tilfælde i Antigiet,
Som han de hæbe, alvorlige, kæn-
tiske Taf og hænde iffe mere glæ-
nende hænde. — Den Øster også kom
tom ind i det forjættede Vand, vilde
en Lydia have Væld og luttede
i hærdt forærestning til Faderens
Sæl.

"Ja, mit Barn, derfor har du
hæd hæder hæde hæf hæn lange, til
den store Dog bræder frem, skal hæ
næf hænne did." Da udbredte sig
vældede over Lydia's Knægt og hæn
vældede: "Hæ jærdi, Lydia, da Hæl

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
Bæger til Ejendomstakud te Gænse
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere
J. H. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Bern. Ass't
Cashier; J. F. Vissell, Ernest Lister,
Sec. G. Williamson, Directors.

gav sin Fader's Hånd, trækkede den med Indberlighed til sine Farer og lagde:

"Min Fader, jeg har blot vogte Sanktigheden at leve. Stort, højt er jeg kommet. Min Fader, jeg tører dig for din troende Skjærlighed, hvilken jævnlige jeg komme tilbage, når min Saligbed — forlad mig, om du har bedrøvet mig."

Hatten fortæller vid. Han græd længe ved sin Fader's Fall. Endelig blev han otter års. Med den lille Kraft ville han sta op, fældede sin Fader's brage Hænder og lagde det besværlige Blod stude dødt ind i Faderens Øjet.

"Min Fader, jeg har endnu en Plan. Dernæst der vilst du Barnet, som opfylde den."

"Hvad kan du gøre for din mit Barn, jeg vil opfylde alt."

Etheds Hjerte kusede næsten løbelist. Han lønget et Tøblit, der var ligede med mit Saltvand:

"Min Fader, jeg beder dig, tel mig mere af Ord mod Jesus om Næaret. Han er den, som har givet mig Fred i Blod og giver det mi i Døden. Herrer Jesu," udblaaet han, med sammenhæbde Hænder og med Miltet med Hænderne, hvilket min Fader, og gav det fra, at han alene kunne for sin Trone. Fortæll mig nu også mig, Herrer Jesu." Gud viste Det hvidt han tilbøgte paa Dommedagen i en øjeblik, af hvilken han ikke mere nægtede Hænder. Særlig var godt hjem til det himmelske Råmøn, for at tilbede ham som hæderes Gud og hæderes Fader til Himmel.

Kongen holdt den almindelige Fader til Datters højre Venstre frampræsent — sine Arme. De dobbelt Skærde hænde trængte sig indemot hans Skærl. Hans Kraft var brudt, hans Skærl borte. Hære Rose var han fældelæsset i sig selv, arbejdende og holstret. Men han, hvem Ethed hænde var trængt i sin Dødsstund, var noget Faderen egenh. Hje hænde hærdt ham at finde, dog med hænde i hæder, træde, beroligede den farende Fader og førte ham frem paa den hænde Ven. Det vil faaesदেশ

bort — dog endelig begyndte han at leve og forte og leve. Og Guds Ord viste sig paa hans Hjerte som den Hammer, der fænder et skærp. Etter lange og høje Dage blev Jesu retter wegen Strid og Væltetere. De ungste Hæderne fandt Forladelse for sine Sonder og Fred under det Større, da hæderen var Forfaderes baade meget Verdens Hjerner. Hæderne, hæderkunst Hjerte blev lagt af den gode Hæderstrafskit Hænd og Sandspilekunstens Hænd Samtlighed afsluttede i hans Blod. Dogen igjennem sad han hænde sin thore Bibel og grænede paa Guds underbare Rørd og Beslutning om Daniels Holz. Mit Skærl og Skærl var det ham, at sind ikke for evigt har forsøgt det.

Endelig fandt han ikke længere sin egen Glæde alene. Han gik over til Daniels Forældre i Pretegaarden og befjendte med Tonner mod Gud hænde gjort for ham. Da han der hænte, at det var Godia som hænde forceret hans Datter i hælen, træffede han lange og Indberligt Været til sit Hjerte og fældede det for hændes store Skjærlighed.

Siden fad den lille Godia mange dage ved den Gamles Fader, som var under Hæderen af Hjertet efter Jesu og til Ethed ofte begavde Godia; og denne glædede ham aldrig ikke sin dædelige Skjærlighed.

Den gamle Didding levede endnu og ligefra den unge Godia og begav hæder sig i Tonlen paa, at der endnu er Sabatsholte tilhøje for Guds Holz.

Med denne lille vokse Fortælling har vi villet lede Ethed Opmerksomhed paa Daniels Holz og Herrens underlige Hærelle med samme si et vis tanke, at der er flere af vores Skærlere, som beder for Gudsningerne og deres Omvendelse og føger Det i Missionærgjælingen for dem. Oberst vil ikke også det arme, slappe lige Daniels Holz paa Hjerte. Vi maa bede for dem, at Gud i Ræde vil sende dem Missionærer, som kan fortælle dem Evangeliet om der Herrer Jesu, saa at også de maa træve paa hæn som deres Frejle og ved hænde vægtskede Hærs sindes Hjerte, som fulgt Ethed og bedes Ander faabt.

B. 6. II.

Hærtledes bliver en Gut stor?
Deng har jeg et Ord at hæve til Hjertene, herlig til dem, der har gift sig til være Skærl". Men jeg ønsker også, at min Viger kan have givet af at lave det.

Det kan ikke uville, at man vil gøre sig Hære end man er. Ansigt, tag den op igen, fastholder et fineligt Blod i den og fældede den otter Hjerte til Pælt, naar der i Blod-

ien (Matt. 6. 27), En Gut Hæder ikke hæire, fordi man har haft paa Zæren. Han bliver heller ikke stærke, fordi han er vistig og ræbber hært og bruger store Hæder. Den, der gør tilde omfing og taler gaffel roligt og ikke menes noget om sig selv, er i Virkeligheden meget stærke. I ved nat, at tonnen Tonner bælter med et. I hæder også med Hæderen om Jesu, der ville være ligelæg for hæn Hæn. Saa pastede den sig op til den rømmede.

Deg behøver vel ikke at sige, at en Gut minder ikke stærke ved at bænde han man mere meget hæn, naar han tror det. Hæt I nogensinde, naar det var Fuldmæne, joet en Hund han og giv ad Maanen? Den tror vel, at den han jog Maanen var, bedre Hærtand har den Hæ. Men meget dummere er alligevel de Virkeværl, der søger at fås den almindelige Guds Ram forhængeligt, eller de, der rader paa Djævelen.

En rig Kongefar sagde tilbage paa sit Dødsleie, at han hænde hans Guldpenge varer som Intet Relat-

blade. Hærpaa har hænde funnet sove bælt og roligt; nu berimæd lac de under hæn som Tonne og Tidslæt og gloende Rosæ. Jon han måtte hærfen ikke elter int.

"Den gar aldrig i Rute", sagde en Hærmænd til en Vært. Den tilhænger altid Sandben med af gøre op Hærfældet."

Vægten svarde: "De vil komme til at finde, at Dommens Dag også Hæl blir tilbrought på hvilke Maner."

Vinterlæsning FRIT.

Vi vil sende flere 10 mængde, bestyrke Flugtskort, registrerende U. S. America, Danmark, Rio de Janeiro, Brasil, Frankrig, med andre Lande, u. s. v. samt 10 prægetalts hæderhæderne. Kærligheden, Jesu og Kristus, der er Daniels Hæder, der er også Maanen. Den tror vel, at den han jog Maanen var, bedre Hærtand har den Hæ. Men meget dummere er alligevel de Virkeværl, der søger at fås den almindelige Guds Ram forhængeligt, eller de, der rader paa Djævelen.

O. Knudsen Publishing Co.,
722 So. 6th St., Minneapolis, Minn.

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY BUSINESS COLLEGE

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldtut anerkjendt av University of Washington. Skolen hadde sidste år 212 elever.

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle højskole, normalskole og forretningsfng, musik, husholdningslære, byggekunst. Extrakurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen intradelsesexamen kræves. Kom naarsonhelst,

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uker, \$95; 9 uker, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Fans frit.

Adresse:

N. J. HONG, Principal,

Parkland, Wash.